

2006-cı il sentyabrın 15-də Heydər Əliyev Fondunun və Azərbaycan Respublikası Mədəniyyət Nazirliyinin təşəbbüsü ilə Bakıda Beynəlxalq Rus Kitabı Festivalı keçirilirdi. Dünya şöhrətli qırğız yazıçısı Çingiz Aytmatovun həmin tədbirdə iştirakı festivala marağı artırmışdı. Festivalın açılış mərasiminin ertəsi günü Bakı Slavyan Universitetində Çingiz Aytmatovun tələbələrle görüşü olmalı idi. "Xalq qəzeti"nin müxbiri olaraq tədbiri geniş işıqlandırmaq üçün təcrübəli fotojurnalist Cahangir İbadov ilə birlikdə ora getmişdim. Çingiz Aytmatovla görüşə marağ böyük olduğundan zal dolu idi. Bir dənə də olsun boş yer yox idi. Arxa yerlərdə bir çoxları ayaq üstə durmuşdular.

Çingiz Aytmatovla bir görüşün tarixçəsi

Görüş vaxtında başlandı. Tələbələr çox sevdikləri böyük yazıçını alqışlarla və gül-çiçəklə qarşıladılar. Əvvəlcə BSU-nun rektoru, professor Kamal Abdullayev (hazırda Azərbaycan Dillər Universitetinin rektorudur-müəllif) çağdaş dünya ədəbiyyatının canlı korifeyi ilə görüşün unudulmaz bir xatirə kimi yaddaşlarda qalacağını bildirdi və yazıçının yaratdığı parlaq obrazlardan söz açdı.

Sonra söz Çingiz Aytmatova verildi. Yazıçı Azərbaycan paytaxtına, buradakı dostlarına yaxından bağlı olduğunu bildirdi, sonra mətləbə keçərək tələbələrə bədii kitabları oxumağın faydaları barədə danışdı. Tədbirin sonunda məşhur yazıçı tələbələrin suallarını cavablandırdı.

Hiss olunurdu ki, Çingiz Aytmatov tələbələrle görüşdən məmnun qalıb. O, son-da universitetin professor-müəllim heyəti, tələbələrle səmimi xudahafizləşib küçəyə çıxdı. Burada məlum oldu ki, hörmətli qonaq üçün məxsusi olaraq ayrılmış xidməti avtomobil tıxacı düşdüyü üçün gecikir.

Yazıçı bu xəbəri eşidəndə tövrünü pozmayıb, sadəcə, gülümsündü. O, əlində gül buketi ilə yolun kənarında sakitcə dayanmışdı. Mən fürsətdən istifadə edib yazıçıya yaxınlaşdım, özümü təqdim edib ondan tədbirle bağlı təəssüratlarını oxucularla bölüşməsinə xahiş etdim. Böyük yazıçı lütfkarcasına mənim suallarımı cavablandırdı.

Sözarası yeniyetməlik illərindən başlayaraq onun əsərlərini böyük həvəslə oxuduğumu dedim. "Qırmızı yaylıqlı qovağım mənim", "Əlvida, Gülsarı", "Ağ gəmi", "Dəniz kənarıyla qaçan alabaş", "Gün var əsrə bərabər" və başqa əsərlərindəki obrazları bir-bir xatırlayıb, ara-sıra suallar verirdim.

Hiss edirdim ki, yazıçı əsərləri, həyat və yaradıcılığı barədə məlumatlı olduğumdan razı qalıb. Həmin ərəfədə Moskvada "Dağlar yerindən qopur" adlı yeni kitabının çapdan çıxdığını, onu da mütləq tapıb oxumağımı tövsiyə etdi.

Qırğız yazıçısı Bakını çox sevdiyini, bura oğlu Teymurla birlikdə gəldiyini dedi. Məlum oldu ki, Teymur hələ subaydır. "Bakıda gözəl qızlar çoxdur, bəlkə, Teymur burada öz gələcək həyat yoldaşını tapacaq"—dedim. Çingiz Aytmatov ürekdən güldü:

– Çox yaxşı olardı. Azərbaycanda dostlarım çoxdur, qohumlarımla da olmasına çox sevinərdim.

Bu arada "Xalq qəzeti"nin fotomüxbiri rəhmətlik Cahangir İbadov bizim birlikdə şəklimizi çəkdi. Bu qiymətli foto mənim üçün olduqca əzizdir.

Nəhayət, Çingiz müəllimə ayrılan "Mercedes" gəlib çıxdı. Sürücü üzrxahlıq etmək istəyəndə yazıçı lütfkarcasına gülümsəyərək "tıxaclar dünyanın hər yerində olur" dedi.

Çingiz Aytmatov sonra dedi:

– Mən vaxtımı boş yerə keçirmədim. Jurnaliste müsahibə verməmişəm.

Yeri gəlmişkən, Çingiz Aytmatovun məsləhət gördüyü romanı tapıb oxudum. Və növbəti dəfə bu dahi qələm ustadının tənəyyül və istedadına heyran oldum.

M.HACIXANLI, "Xalq qəzeti"